

Tudy než jinudy, přímo proti tobě

Jan Pfeiffer

K prostoru, ve kterém žijeme, se nutně musíme určitým způsobem vztahovat. Tento vztah může mít různé polohy, od splynutí s tímto prostorem, přes vymezení se vůči němu, až po touhu si tento prostor nějakým způsobem přisvojit. Kruh je jedním ze základních prvků většiny rituálů a i my ve svých každodenních rituálech máme tendenci s ním pracovat – obejmout, obejít, obestoupit... Pokud nám k tomu naše fyzické tělo nestačí, můžeme si jej symbolicky prodloužit nějakým nástrojem. Ve fotografii Obemknutí, která se nachází v pravé části vstupního prostoru se postava pokouší pomocí bumerangu obhodit výškovou budovu. Očekává, že budovu obemkne celou a že se jí předmět opět vrátí. Tedy že realitu před sebou tímto způsobem obsáhne, osvojí si ji, vztáhne ji k sobě.

Fotografie uprostřed je nazvaná Používejte stíny budov bez ohledu na to, co reprezentují. Jak vyplývá z názvu, jde o hledání alternativ a vlastních způsobů, jak přistupovat k danému prostoru. Buď se můžeme nechat pasivně ovlivňovat mnohdy dominantním rozvržením prostoru, nebo jej tvůrčím způsobem využít k vlastním potřebám, aniž bychom jej jakkoli narušovali. Jedním z takových způsobů je využití stínu budov k odpočinku. Takovou situaci zachycuje fotografie, na níž leží čtenář ve stínu dominantní budovy.

Ústředním motivem velkoformátové fotografie Dosah umístěné nalevo je zvláštní prázdné místo, nebo spíše ne-místo uprostřed města, kvádrovitý černý kráter, do kterého by bylo možné jako chybějící článek stavebnice zasadit další výškovou budovu. Kontrastem k tomuto prostoru je postava černého střelce, který míří směrem do prázdna a vzdálenost, kterou hodlá svým šípem překonat, v sobě skrývá určitý magický náboj na pomezí racionality a iracionality. Střelec zosobňuje jednotu zacílení a vůle, momentu očekávání, propojení, nejasného vývoje situace i přesné kalkulace.

Instalace v centru kostelního prostoru nese název Zkratky, vyplývá z dlouhodobého zájmu autora o fenomén, kterého si můžeme všimnout v městských parcích, kde si chodci sami nacházejí cesty, které jim umožní jít tím správným směrem více než cesty oficiální. I zde, na této projekci, která vznikla technikou animace, tužky a gumování, se před námi objevují a ztrácí oficiální geometrické i organické cesty.

Jde jen o to, jak se rozhodneme - kudy se dáme... do instalace je možné vstoupit a tento pocit zažít.

Lukáš Machalický

Instalace Šedá zóna v zadní části kostela se zaměřuje na úlohu jedince při utváření společenských hodnot, sleduje jeho vliv na soudobou vizualitu. Formálně vychází ze seznamu agentů komunistické rozvědky, jejichž složky byly zveřejněny na stránkách Ústavu pro studium totalitních režimů. Zde jsou ze zákona okopírované se začerněnými osobními údaji. Tvar cenzurovaného textu se stal podkladem pro objekty z litého betonu příznačného pro estetiku minulého režimu.

Obrazy Nalevo a Napravo dotvářejí politický podtext koncepce. Podtrhují úlohu textu jako politického a ideologického prostředku značné síly. Vycházejí z oficiálních nacistických a sovětských grafických pravidel a barev. Pro nápis „nalevo“ a „napravo“ jsou zvolené fonty používané soudobou propagandou. Ideologická manipulace je podpořená vodorovným převrácením textu.

Prostřední malba 196927 přímo navazuje na instalaci Šedá zóna. Černý blok na bílém pozadí je přemalovaný z cenzurovaného záznamu bezpečnostních složek člena československé rozvědky pod evidenčním číslem 196927.